Gruppe: 6

FCI rasenr: 129
FCI dato: 22.10.2017
NKK dato: 29.11.2021

SMÅLANDSSTØVER
(Smålandstövare)

Nordisk Kennel Union
Dansk Kennel Klub
Hundaræktarfélag Íslands
Norsk Kennel Klub
Svenska Kennelklubben
Suomen Kennelliitto – Finska Kennelklubben

GRUPPE: **6**
FCIs RASENR.: **129**

RASEBESKRIVELSE FOR **SMÅLANDSSTØVER**

Opprinnelsesland/ hjemland: Sverige.

Bruk: Jakthund som loser under jakt på hare og rev. Den jager alene og skal ikke jakte hjortevilt.

Kort historikk: På 1800-tallet fantes det i Småland støvere av meget ulik opprinnelse og utseende. Opprinnelsen var delvis hunder av tysk, polsk og baltisk stamme, som ble tatt med av offiserer som vendte hjem fra krigene under Sveriges stormaktstid. Disse støverne ble senere blandet med allmuens spisshundtyper, og det ble også tilført engelske drivende hunder. Størrelse, pelsfarger og halelengde varierte. Pelsfargen var svart med tan-tegninger, ensfarget rød eller gul. Hvite tegninger av ulik størrelse var vanlig, og det forekom medfødt stumphale. Det ble i begynnelsen av 1900-tallet søkt om å renavle Smålandsstøveren, i første rekke varianten med stumphale. I 1921 ble det vedtatt en standard som omfattet både stump- og langhalete hunder. Siden den tiden har standarden blitt revidert flere ganger. Rasen er en hardfør, allsidig, løs på drevet halsende støver som primært benyttes til hare- og revejakt. Tradisjonelt er den benyttet på jakt på ulike sorter småvilt. Den skal ikke jakte hjortevilt.

Helhetsinntrykk En robust hund, men allikevel med et edelt eksteriør. Grovt hårlag og kraftig bygd uten å være tung. Halen er enten naturlig lang eller medfødt stumphale.

Viktige proporsjoner: Tilnærmet kvadratisk. Brystdyden tilnærmet halve mankehøyden.

Adferd/ temperament: Rolig, vennlig og trofast med oppmerksomt temperament.

Hode: Middels langt og tørt. Avstanden fra nakkeknølen til stoppet det samme som avstanden fra stoppet til nesetippen.

Skalle: Bredest mellom ørene.

Stopp: Godt markert.

Nesebrusk: Svart med vide nesebor, mørk brun hos brune individer.

Snuteparti: Velutviklet uten å være for tungt eller snipete. Neseryggen rett og parallell med skalletaket.

Lepper: Overleppen bare ubetydelig over underleppen.

Kjever/tenner: Saksebitt. Kraftige og velutviklede tenner.

Kinn: Flate.

Øyne: Mørkebrune med et rolig uttrykk. Lysere øyne hos brune hunder; helst hasselnøttfargede. Mandelformet.

Ører: Hengende, godt tilliggende. Nokså høyt ansatte og noe over skalletaket ved oppmerksomhet. Noe kortere enn avstanden fra ørefestets fremre del til halvparten av snutepartiet. Noe avrundet nedre del.

Hals: Middels lang, kraftig uten å virke grov. Myk overgang til kroppen. Halshuden skal følge underlaget smidig og tett.

Forlemmer:

Helhetsinntrykk: Kraftig benstamme i harmoni med hundens helhet.

Skulder: Muskuløse skuldre med lange og vel tilbakelagte skulderblad, som ligger godt inntil kroppen.

Overarm: Lang og velvinklet med skulderbladet.

Albue: Godt tilliggende mot brystkassen. Skal ikke synes under brystlinjen.

Underarm: Sett forfra skal frembeina være rette og parallelle.

Mellomhånd: Fjærende, bare svakt vinklet mot underarmen.

Poter: Faste med godt hvelvede og sluttede tær.

Kropp:

Manke: Godt markert.

Rygg: Kort og sterk.

Lend: Muskuløs og svakt hvelvet.

Kryss: Svakt sluttende, langt og bredt.

Bryst: Velutviklet brystkasse med godt hvelvede ribben.

Underlinje/buk: Ubetydelig opptrukket.

Hale: Halen skal enten være:
a) Lang og ansatt i forlengelsen av overlinjen. Bæres rett eller svakt sabelformet. Når nesten ned til haseleddet.
b) Medfødt stumphale eller bjørnehale. Også halv halelengde kan forekomme.

Under bevegelse skal halen helst ikke bæres over rygglinjen.

Baklemmer:

Helhetsinntrykk: Rette og parallelle sett bakfra.

Overlår: Brede og muskuløse.

Knær: Velvinklede.

Underlår: Brede og muskuløse.

Haser: Velvinklede.

Mellomfot: Kort og tørr, loddrett i stillestående.

Poter: Som forbenspotene.

Bevegelser: Parallelle, frie med god steglengde.

Pels:

Hårlag: Middels langt, grove og tettliggende dekkhår, som er grovere på ryggen og halsen. Kort, tett og myk underull. Kort og glatt på hodet, ørene og fremsiden av bena. På baksiden av lårene og under halen er pelsen lengre enn på ryggen. Tett behåring mellom tær og tredeputer.

Farge: Svart eller brun med tantegninger. Tantegninger skal finnes over øynene, på snutepartiets sider, under halsen, på brystet, bena og potene, på buken, innsiden av lårene, under halen og rundt anus. Tanfargen kan variere fra gulbrunt til varmt rødbrunt. Små hvite tegninger får forekomme på brystet og potene.

Størrelse og vekt:

Mankehøyde: Hannhunder: 46-54 cm. Idealhøyde 50 cm.
Tisper: 42-50 cm. Idealhøyde 46 cm.

Feil:

Ethvert avvik fra foregående punkter skal betraktes som feil. Hvor alvorlig feilen er, skal graderes etter hvor stort avviket er i relasjon til rasebeskrivelsen og feilens betydning for hundens helse og velferd og hundens evne til å utføre sin tradisjonelle oppgave.

- Feilaktige proporsjoner, for rektangulær.
- Manglende kjønnspreg.
- Tungt, bredt hode.
- Kort eller snipete snuteparti, løse leppefolder.
- Over-, under- eller tangbitt.
- Lysegule øyne.
- Lang rygg.
- Avfallende, kort kryss med understilte bevegelser og bøyd hale.
- Kort eller tynt hårlag.
- Overtegnet sort, manglende tanfarge, innslag av sort i tanfargen.
- For store eller feilplasserte hvite tegninger.

Diskvalifiserende feil:

- Aggressiv eller veldig sky.
- Fysiske eller atferdsmessige avvik.
- Utilgjengelig.
- Blå øyne, ett eller begge.
- Tydelig over- eller underbitt.
- Mankehøyde over eller under det som er beskrevet i standarden.

OBS

Hannhunder skal ha to normalt utviklede testikler på normal plass.

.